

at ordne Examinationsvæsenet ad administrativt Veie, og deri troer jeg, at den ærede 1ste Lands-
thingsmand for 1ste Kreds (Andræ) har fuld-
kommen Ret, at det er et Omraade, som Lov-
givningsmagten i sin Tid har gjort stor Uret i
at slyde fra sig; dette har den imidlertid gjort.
Jeg har selv været i et Udvalg, som gjorde det;
Talen var om Afgangsexamen ved en Real-
skole, og Udvalget skød Sagen fra sig paa Grund
af, at det meente, at det hørte ind under
Administrationen. Jeg troer, at dette var et
Feilgreb, ligesom jeg ogsaa er af den Mening,
at Rigsdagen var medskyldig i, at man gif hen
og omhygge det gamle Theater.

Carlson: Jeg har ikke kunnet blive over-
beviist ved, hvad der er anført imod den Resolu-
tion, der findes paa Finantsloven. Jeg ønsker
Sagen fremmet, og efter den ærede Ministers
Erklæring kan jeg ikke Andet end stemme for
det oprindelige Forslag og imod Endrings-
forslaget. Jeg er overbeviist om, at det er
nødvendigt, idetmindste meget ønskeligt, for at
der overhovedet skal blive gjort Noget for at
afhjælpe de Ulemper, der maatte findes med
Hensyn til Studiet ved Universitetet, at Initia-
tivet udgaaer derfra; det er min bestemte Mening.
Jeg kan indrømme, at Forslaget maaskee kunde
være korrektere formuleret, men man faaer
tage det, som det engang er, og jeg seer ikke,
at der er nogen overordentlig Fare derved.
Bewillingen er jo kun gjældende for eet Aar,
og skalde man finde, at Ministeren gaaer i en
Retning, man ikke synes om, eller som maatte
ansees forkastelig, saa kan man jo senere nægte
Pengene til Sagens videre Fremme. Jeg troer
forresten ikke, man behøver at nære Frygt
derfor; jeg for min Deel har snarere Frygt
for, at Ministeren vil tage for mange end for
saa Hensyn.

**Kirke- og Underviisningsministe-
ren:** Jeg maa dog fremføre den Bemærkning,
at en heel Række af Bestemmelser, vedrørende
Examen, er bleven givne af Administrationen,
uden at Rigsdagen har havt Noget derimod at
erindre, og der er endog fremkommet et Lov-
forslag, som den ærede næstsidste Tale (Bloug)
bemærkede, hvori man udtrykkelig har studt det

ud som Noget, der ikke vedkom Rigsdagen.
Det er meget ubehageligt, naar der opstaaer
Tvivl om Grændsen imellem Administrationen
og Lovgivningen, men hvis der er Noget, der
ligger klart for, efter hvad der tidligere er
passeret, saa er det sikkert dette, at denne Sag
er bleven betragtet som en administrativ. Hvis
man vil etablere noget Andet i saa Henseende,
maa det skee paa en eller anden Maade, hvor-
ved man idetmindste sik at vide, at Thinget
deelte den Mening, der er udtalt af enkelte
Medlemmer. Skulde man efter en Overveielse
af Sagen fra alle Sider finde, at denne Række
af Spørgsmaal skulde ordnes ad Lovgivnings-
veien, og der saa paa en eller anden Maade
fandt en Udtalelse Sted i den Retning af Rigs-
dagens to Afdelinger, saa er det en Selvfølge,
at det vilde blive taget under den omhyggeligste
Overveielse af Regjeringen, hvorvidt den kunde
gaae ind derpaa eller ikke; men som Sagen nu
foreligger, maa Administrationen betragte sig
som staaende med fuldkommen frie Hænder.
Det er iøvrigt en Selvfølge, som den ærede
sidste Tale bemærkede, at ligesom Rigsdagen
igjennem Finantsloven kan udøve Indflydelse
paa Administrationen, saaledes vil det ogsaa
blive Tilfældet med disse Examinationskommissioner,
hvorom der her er Tale, hvis man skulde komme
til det Resultat at oprette dem. Jeg maa bede
den ærede Forslagsstiller undskyldte, at jeg ikke
kan finde nogen Modsigelse imellem mine af ham
citerede Ytringer; de forekomme mig at staae
i en god Samklang med hverandre. Jeg be-
tragter det ikke som noget afgjort Spørgsmaal,
paa ingen Maade, jeg maa høre fra forskjellige
Sider, hvorledes det hele stiller sig. Der er
dernæst, foruden den almindelige Betragtning,
det personlige Spørgsmaal; thi man gaae ikke
hen og indrette saadanne Kommissioner, med-
mindre man tillige har de Personligheder, som
kunne bære dem. Spørgsmaalet staaer altsaa
for mig tvivlsomt, som ikke afgjort; men der-
med er det paa ingen Maade sagt, at det ikke
er muligt, at jeg kunde komme til at bruge
maaskee alle de 3,000 Rd. inden Begyndelsen
af Finantsaaret 1864—65.

Andræ: Jeg maa nødvendigviis endnu
tilføie et Par Ord, for at min Opfattelse kan